

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoE/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319203174
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5319203174.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v exekučnej veci oprávneného - otca Ing. S. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, právne zastúpeného: JUDr. Michaelou Poláčkovou, LL.M advokátkou, IČO: 42 071 828, so sídlom Čadca, Palárikova 88, proti povinnej - matke MUDr. I. Z., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, P., právne zastúpenej: Mgr. Tomášom Michnicom, advokátom so sídlom J. K. XXX/XX, L., o výkon rozhodnutia rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 9P/7/2019-77 zo dňa 01.07.2019, o úprave styku s maloletým S. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, P., zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, o odvolaní matky - povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č. k. 5Em/5/2019-54 zo dňa 01. júna 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 9P/7/2019-77 zo dňa 01.07.2019 v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom.

2. Nárok otca posudzoval podľa § 376 ods. 1 CMP, § 3 ods. 1, 2 Vyhlášky MS SR z 27.06.2016.

3. Súd prvej inštancie dôvodil, že výkon rozhodnutia prebieha v troch fázach. Prvou fázou je fáza zisťovania, kedy súd po podaní návrhu zisťuje, či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Ak súd nezistil ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré nie je možné výkon rozhodnutia uskutočniť, uznesením nariadi výkon rozhodnutia. Po nariadení výkonu rozhodnutia môže súd vykonať úkony smerujúce k dobrovoľnému plneniu. Ak nedôjde k dobrovoľnému plneniu, súd uskutoční výkon rozhodnutia. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie zistil, že povinná si dobrovoľne a v plnom rozsahu neplní, čo jej ukladá vykonateľný exekučný titul, a preto rozhodol o nariadení výkonu rozhodnutia.

4. Voči citovanému uzneseniu okresného súdu podala v zákonnej lehote odvolanie povinná. Svoje odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Podľa povinnej súd sa nedostatočne zaoberal všetkými relevantnými skutočnosťami a tvrdeniami povinnej. Tvrdenia otca uvedené v návrhu na výkon rozhodnutia sú nepravdivé, zavádzajúce a zmätočné. Matka maloletého dieťaťa nikdy nebránila styku otca s maloletým dieťaťom a na každé stretnutie otca s maloletým dieťaťom ho matka náležite pripraví avšak v čase, keď má maloleté dieťa tráviť čas s otcom osamote, toto odmieta ísť s otcom dobrovoľne. Otec psychicky vydiera maloleté dieťa tým, že pred ním ohovára matku a pred maloletým ju vykresľuje v zlom svetle. Vzťah otca a maloletého dieťaťa nie je vybudovaný na takej úrovni, aby mohol maloletý tráviť čas s otcom sám a bez prítomnosti matky. Povinná tiež poukázala na to, že prvoradým záujmom, ktorý musí stáť nad všetkými ostatnými záujmami, je záujem maloletého dieťaťa, keďže primárne sa musí prihliadať na správny psychický vývin a vývoj maloletého dieťaťa a túto skutočnosť súd prvého

stupňa pri nariadení výkonu rozhodnutia v predmetnom uznesení prehliadol. Preto navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. K podanému odvolaniu povinnej sa vyjadril oprávnený, ktorý popiera všetky skutkové tvrdenia povinnej uvedené v odvolaní, pretože sú nepravdivé a sledujú jediný zámer, ktorým je odlúčenie oprávneného od maloletého. Povinná úmyselne nepripravuje maloletého na styk s oprávneným, a to predovšetkým po psychickej stránke. Pri pokusoch o realizáciu styku maloletého schováva, neumožňuje mu prísť za oprávneným, drží ho v dome a nepustí ho von cez dvere. Ďalej oprávnený namietol, že povinná v odvolaní neuviedla také skutočnosti, ktoré by znamenali nemožnosť realizovať výkon rozhodnutia, pretože v odvolaní povinná neuviedla dôvody nevykonateľnosti exekučného titulu alebo okolností, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili tak zánik uloženej povinnosti. Zákon pritom špecifikuje len dva odvolacie dôvody a ich úprava je špeciálna k všeobecnej úprave odvolacích dôvodov uvedených v CMP a CSP.

6. V replike sa povinná vyjadrila k vyjadreniu oprávneného tak, že skutočnosti uvedené vo vyjadrení oprávneného sú nepravdivé a účelové, pričom pokladá za prinajmenšom absurdné tvrdenie o tom, že zámer povinnej je odlúčenie oprávneného od maloletého. Dôvod prečo sa maloleté dieťa odmieta s oprávneným stretávať je práve ten, že maloleté dieťa má z oprávneného ako otca strach a odmieta s ním akýkoľvek kontakt. Poukázala tiež na to, že maloleté dieťa je dostatočne vyspelé, má svoj vlastný rozum a nedá sa nikým a ničím ovplyvniť. Ďalej uviedla, že je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, aby vyrastalo v harmonickom a pokojnom prostredí bez akýchkoľvek psychických nátlakov zo strany oprávneného. Opätovne uviedla, že primárne sa musí prihliadať na správny psychický a sociálny vývin a vývoj dieťaťa. Zároveň poukázala na nutnosť rešpektovania najlepšieho záujmu dieťaťa, ktorý musí byť nadradený akýmkoľvek iným záujmom a interesom tretích strán.

7. V duplike oprávnený uviedol, že zotráva na svojich dôvodoch uvedených vo svojom vyjadrení k odvolaniu. Vyjadrenia povinnej o tom, že maloletý veľmi citlivo vníma celú vzniknutú situáciu, snahu oprávneného o jeho násilnú a nevyberavú uzurpáciu, stretávanie sa oprávneného s inou ženou, čo už dokáže vyhodnotiť ako podraz a že stretnutia s oprávneným sú pre neho stresujúce a vyčerpávajúce, pokladá za absurdné. Opätovne namietol, že povinná podala odvolanie bez prípustného odvolacieho dôvodu.

8. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 377 ods. 2 CMP, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP ako vecne správne potvrdil.

9. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

10. Odvoláciu námietku povinnej spočívajúcu v tom, že súd prvej inštancie vyvodil z vykonaného dokazovania nesprávne skutkové závery, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú, keďže podľa § 377 ods. 2 CMP odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný, alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti. Rovnako je nedôvodná i námietka povinnej spočívajúca v nesprávnom právnom posúdení. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že zákon výslovne pripúšťa odvolanie proti uzneseniu o nariadení výkonu alebo zamietnutí návrhu na výkon rozhodnutia, pričom špecifikuje len dva odvolacie dôvody. Uvedená právna úprava je špeciálna vo vzťahu ku právnej úprave § 62 CMP a § 365 CSP, teda čo sa týka dôvodov nahrádza všeobecnú úpravu o odvolaní v Civilnom mimosporovom poriadku a Civilnom sporovom poriadku. Vymedzenie len týchto dôvodov vyjadruje rešpekt a autoritatívnu silu už vydaného súdneho rozhodnutia. Odvolacie dôvody sa teda budú týkať len takých skutočností, ktoré by znamenali nemožnosť realizovať výkon rozhodnutia. Nejde teda o dôvody, ktoré sa týkajú merita veci rozhodnutej súdom v základnom konaní. Odvolací súd konštatuje, že povinná v odvolaní neuviedla také

skutočnosti, ktoré by znamenali nemožnosť realizovať výkon rozhodnutia, pretože v odvolaní neuviedla dôvody nevykonateľnosti exekučného titulu alebo okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili zánik uloženej povinnosti (§ 377 ods. 2 CMP).

11. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie nie je prípustné.